

specifikace: Žalobcem, jako platební institucí, vymezený předmět řízení na určení neplatnosti výpovědi smluv o vedení účtů a zaplacení odškodnění z důvodu, že žalovaná banka v rámci hospodářské soutěže bezdůvodně vypověděla smlouvy s cílem poškodit žalobce jako konkurenta (soutěžitele) v oblasti platebních služeb, zakládá povahu projednávané věci jako nároku na ochranu proti nekalé soutěži, k jehož projednání a rozhodnutí jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy podle § 9 odst. 2 písm. h) o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. h) o. s. ř.

Ncp 274/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **EasyChange s.r.o.**, IČO 29044570
sídlem Jungmannova 747/28, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Matějem Váchou
sídlem Újezd 450/40, 118 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Komerční banka, a.s.**, IČO 45317054
sídlem Na Příkopě 969/33, 114 07 Praha 1

o určení neplatnosti výpovědi smluv o vedení účtů a o odškodnění,

vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cm 43/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou dne 25. 11. 2020 Městskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) se žalobce domáhá proti žalovanému jednak určení, že výpovědi smlouvy o zřízení a vedení běžného účtu v USD Komerční bankou a.s., na základě které je veden účet číslo 107-9402010237/0100, uzavřené dne 9. 1. 2015, smlouvy o zřízení a vedení běžného účtu v EUR Komerční bankou a.s., na základě které je veden účet číslo 43-6888100297/0100, uzavřené dne 12. 4. 2010 a smlouvy o zřízení a vedení běžného účtu Komerční bankou a.s., na základě které je veden účet číslo 43-6888020297/0100, uzavřené dne 2. 4. 2010 (dále i jen „Smlouvy“ nebo „Účty“), jsou neplatné. Současně se domáhá zaplacení odškodnění za ušlé tržby žalobce v souvislosti s neplatností výpovědi Smluv a následně za porušení povinností uložené předběžným opatřením nařízeným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2020, č. j.

2 Nc 1040/2020-10 (dále i jen „Usnesení“), kterým byla žalovanému uložena povinnost počínat si ve vztahu s žalobcem založenými Smlouvami tak, že bez ohledu na výpovědi těchto Smluv učiněné dopisem ze dne 30. 7. 2020, bude ustanovení těchto Smluv se všemi jejich změnami a doplňky ve vztahu k žalobci dodržovat, dokud nebude soudem pravomocně rozhodnuto ve věci platnosti či neplatnosti výpovědi Smluv. V usnesení o nařízení předběžného opatření byla žalobci také uložena povinnost podat ve lhůtě 30 dnů žalobu ve věci samé, což žalobce učinil žalobou v projednávané věci). Žalobce v žalobě uvedl, že oba účastníci jsou v postavení soutěžitelů a konkurentů v oblasti platebních služeb, ale žalobce jako platební instituce není schopna poskytovat své služby bez využívání bankovních služeb podle vypovězených Smluv. Výpověď smluv, která byla záměrná, bezdůvodná a neoprávněná, považuje žalobce za nekalosoutěžní jednání, které je nedovoleným omezením hospodářské soutěže a je i způsobilé přivodit žalobci újmu.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2, 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s námitkou věcné nepříslušnosti předkládajícího soudu, v níž žalovaný uvedl, že nejde o nekalosoutěžní spor, nýbrž o spor ohledně určení (ne)platnosti výpovědi Smluv. Věc tak podle jeho názoru nepatří do věcné příslušnosti krajských soudů, ale do věcné příslušnosti okresních soudů.
3. Žalobce k námitce věcné nepříslušnosti poukázal na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 12. 2020, č. j. 3 Cmo 200/2020-46 (kterým bylo potvrzeno Usnesení), ve kterém se tento soud již vyjádřil k námitce věcné nepříslušnosti vznesené žalovaným v řízení o nařízení předběžného opatření. Činnost žalobce konkuruje v rámci spektra činnosti úvěrových institucí činnosti žalované, a proto se jedná o jednání v hospodářské soutěži, zejména pak pokud jde o platební instituci Roger, a. s., která má povolení k činnosti platební instituce a která je ve skupině žalovaného.
4. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
5. Podle § 9 odst. 2 písm. h) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech o ochranu práv porušených nebo ohrožených nekalým soutěžním jednáním nebo nedovoleným omezením soutěže.
6. Žalobcem vymezený předmět řízení, jenž je určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (k tomu například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10), na určení neplatnosti výpovědi Smluv a zaplacení odškodnění z důvodu, že žalovaný v rámci hospodářské soutěže bezdůvodně vypověděl Smlouvy s cílem poškodit žalobce jako konkurenta (soutěžitele) v oblasti platebních služeb, zakládá povahu projednávané věci jako nároku na ochranu proti nekalé soutěži (jinými slovy žalovaný, jako soutěžitel, měl přivodit žalobci, jako jinému soutěžiteli, v hospodářském styku újmu jednáním v rozporu s dobrými mravy soutěže).
7. Již i zdejší soud v rámci zmiňovaného usnesení ze dne 15. 12. 2020, č. j. 3 Cmo 200/2020-46 uvedl k tehdejší námitce věcné nepříslušnosti vznesené žalovaným, že předkládající soud byl věcně příslušný k rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření, když pro určení věcné příslušnosti jsou podstatné skutečnosti, jimiž žalobce vymezil skutek. Tvrdí-li žalobce, že v popsaném jednání žalovaného spatřuje projev zakázané nekalé soutěže a navrhuje zatímni úpravu poměrů účastníků do doby rozhodnutí soudu o platnosti či neplatnosti výpovědi smluv, pak je evidentní, že uplatnil nárok z titulu ochrany před nekalou soutěží. Shodně s předkládajícím soudem prvního stupně měl i tehdy zdejší soud za osvědčené, že z povahy činnosti účastníků nelze pochybovat o tom, že jsou v konkurenčním postavení, tedy že k vytýkanému jednání došlo v hospodářském styku a že vytýkané jednání je způsobilé přivodit žalobci újmu, spočívající v odlivu zákazníků. Sporné zůstává pouze naplnění třetí z podmínek generální klauzule nekalé

soutěže, jak jsou vymezeny v § 2976 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, tedy existence rozporu vytýkaného jednání s dobrými mravy soutěže, když obrana žalovaného spočívá v tvrzení, že pouze realizoval své právo ukončit smluvní vztah výpovědí a že realizace tohoto práva nemůže být v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže. Připomněl, že v obdobných věcech Vrchní soud v Praze judikoval, že ve vztahu mezi smluvními stranami výslovně platně smlouvou jimi upravenému jednání schází znak rozporu s dobrými mravy soutěže (srov. např. rozsudek ze dne 22. 10. 2001, sp. zn. 3 Cmo 139/2000, uveřejněný v publikaci Rozhodnutí ve věcech nekalé soutěže a obchodní firmy, C.H. Beck, r. 2011, či rozsudek ze dne 4. 12. 2017, sp. zn. 3 Cmo 288/2016). Tato rozhodnutí však byla vydána za účinnosti zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku. Nyní platná právní úprava (obsažená v zák. č. 370/2017 Sb., o platebním styku) však v § 255 zakládá právo nebankovních poskytovatelů platebních služeb na využívání platebních účtů vedených úvěrovými institucemi (bankami), tedy na zřízení (a v duchu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2366 ze dne 25. 11. 2015, o platebním styku) i vedení platebního účtu u úvěrových institucí za objektivních a přiměřených podmínek. Pokud tedy žalovaný Smlouvy vypověděl bez uvedení důvodu, lze usuzovat, že takové jednání bude ve světle aktuální právní úpravy v řízení o věci samé shledáno jako jednání v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže.

8. Nadřízený soud proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.
9. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 20. dubna 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu